

אהוב כדורגל, אני אהוב כדורסל ועוד מצירויות משחק כדורסל. אין שום קשר בין ההליכה שלו לעסקי הספורט למעורבות שלו. מעבר לה, לוני עשה שנים רבות בכדורגל, בזבוז שם המון כסף עד לממכריה של הקבוצה. אני בכיס קטן לעומת עשיית תרומה משמעותית לקהילה עם הרמת כפפה ככירה ביפור - קבוצה בגבול הרחוק של הפרפריה - אלית. אליה נכנסנו לפניהיאן של הכדורסל עם הניצחון הגדול בחציו הגמר עלי מכבי עם יתרון הבתיות שלו, ועיליה לנמר מול ירושלים, ועוד ידינו נטויה".

מיליאון נוספים שהוזemo לחברה. שנתיים מאוחר יותר, בין היתר בשל סכסוכים קשים עם האוהדים, הוא מכר את מכבי תל אביב. בראשון שנtan בזמנו לתקשות סיפר כי השינויים הללו דחפו אותו לעבר תחlixir וTHONI שככל עכבה בקצב מותו, טבעונות, והרבה יו גה ואימונים בשיטת אלכסנדר. אחר לחולטין: ככעה של קבוצת הכדורגל מכבי תל אביב.

בסוף 2005, על רקע השינויים בשוק מוציאי החשמל בישראל בשל פтиוחתו לתחרות והיבוא המקביל, מכר לוני כמחצית מישפאר תමורת סכום שנחשב בזמנו לנמר - כ-17.5 מיליון שקלים וכ-20

כסוכי ירושה באלו פיו העליון מצלחים לא יצא מן הכלל לשור עניין ציבור גROL, וכנהרא לא רק בגל הכסף שמעורב, אלא גם, ואולי בעיקר, בגל ההצצה הנדרה אל היחסים הפנימיים במשפחות העשירות ביותר. גם שם, הציבור מתפלא כל פעם מחדש, יש לפחות מודפים, כבשים שחורות, אינטראיות משפחתיות, מריבות והרבה הרבה אמו צות.

בעולם יש דוגמאות רבות לסכסוכים שכלה, בישראל פחותה. בבייצה המקומית התפרסמו בשנים האחרונות הסכסוך בין ליאורה עופר ואיה דורון על ירושת האב זול, סכסוך שהסתיים לאחרונה בניצחונה של הבית, ולהבריל, הסכסוך הארוך סיב - ועל - ירושתו של סמי שמעון. בשבוע שעבר זינק לכותרות הסכסוך המתנהל כתע, בין שני האחים למשפחת הרציקוביץ, דורון, הבכור, 61, ולני, 59, מהויק מחזיות מחברת ישפאר, יזואנת סוני ומוציאי אלקטרוני נוספים. בשבוע שעבר חסר גלובס כי לוני הרציקוביץ, באמצעות עוז"ד יוסי מנדרסו, מתנגד לבקשת קיימן צוואתה של האם, 'קלין זיל', שנטהה לפני פנסי כשנתיים, בקשה שהגישי אליו דורון, המזог בירע עוז"ד בוועו קרואט. "חבל שלוני בחר בהתנהלות כואת", אומר דורון בשיחה עם G.

האחים והחברה המשפחתית

דורון ולוני הרציקוביץ נולדו ונדרו בצפון היישן של תל אביב באור הרחובות ארלוורוב-ארם הכהן. אביהם המנוח עמנואל הקים את ישפאר, שמייבאת מוצרי השמל ואלקטרוניקה, ובראשם כאמור מוצרים של סוני, וראה ברכה בעמלו. "כולם ידעו שם משפחה עשרה", מספר חבר ל虫ות ומוסיף: "תמיד היו להם בבית דברים - גאנגים במילא של היום - של אחרים לא היו".

לימים, כשהאחים גרו, הם השתלטו בחברה המשפחתית, אך במקורה של דורון, ההשתלבות לא עلتה יפה. אחרי חמישה שנים בחברה והוא החליט לפרוש. "זוכת, כי לא הסתרתי עם אבי זיל. אבל

מאודicus על החלטה של לי", הוא מסביר.

העוויה יקרה נתק משפחתי, אולם זורן התעקש על עצמאות: הוא הקים בית תוכנה, שאותו מיזג בשנת 89' עם אפליקום ופורמללה ולימים הונפקה החברה המשותפת בבורסה. ב-96' עזב את החברה הזאת והחל בפעילות סחר בינלאומי.

בתחילת שנות ה-80 הכיר דורון את אשתו הדיאונה, בת לאחת המשפחות המבוססות בקרוב יהודי טורקיה ומעשייה המידנית. הם נישאו ונולדו להם שלושה ילדים, ביום בני 34, 30 ו-20. בשנת 2000, אחרי כשני עשורים של חיים משותפים בישראל, עברו דורון ומשפטו להתגורר בטורקיה. במהלך כל השנים הללו לוני המשיך בישפאר, ובמהלך זאת תקופה ארוכה כמנהלה. באמצע שנות ה-90 הוא גם הפך לדמות מוכרת בצייר בהקשר אחר לחולטין: ככעה של קבוצת הכדורגל מכבי תל אביב.

בסיום 2005, על רקע השינויים בשוק מוציאי החשמל בישראל בשל פтиוחתו לתחרות והיבוא המקביל, מכר לוני כמחצית מישפאר תමורת סכום שנחשב בזmeno לנמר - כ-17.5 מיליון שקלים וכ-20

זה כל השוני

החברה המשפחתיות, הנטק, הוילה בהרצליה פיתוח ואוסף האמנויות: אנשי העסקים והאחים דורון ולוני הרציקוביץ שקבעו במאבק אמוניונלי על ירושת המשפחה. " אנחנו מאד שונים, ממש ייחודי ומשמש. חבל שהוא בחר בדרך שבחר למרות ניסיונות להניא אותו מהצעד הזה", מנסה דורון להסביר. **ברוניקה של סכטס → הדס מגן**

איור: גיל גיבלי

לאחר פטירתה של האם, התברר כי הוריה את נסיה – התמורה שנותרה מכירת הבית, וכן חלק נוסף האמנות של המשפחה, המוערך בשווי של עשרות מיליון שקלים – לדורון. "הורם עשו עזון", מסביר גורם המכיר את המשפחה. "במהלך חייה של האם, לוני קיבל יתר מדורו. אחד קיבל את ישפרא, שהוא אימפריה, והשני לא כלום, וכנראה שהוא רצחה לאזן".

"היא הייתה מודרנית מהחברה עם דורות בערוב ימיה", מוסיך גורם אחר שמכיר את המשפחה. "היא הייתה שמחה מהחיבור עם הילדיות הקטנות של דורון, אני גם מNIC ששהיא הרגישה מוחबות כלפי עך שאלוי קיבל פחת בעבר, ועל עך שחלק גדול מהתמורה של הבית לך לדוני".

המכרים הופתעו

רבים ממكري המשפחה הופתעו מהתוצאות של לוני לביצוע הצעואה, גם בשל אוטו "אייזן" לכארה, וגם על רקע השינוי הדרמטי בתפקידים. בראין שהוחרק קודם לכך, שנטן לפניו כחמש שנים לעיתונאי גולן חוני, הוא סיפר על השינוי הזה "עכשווי, למשל, אנחנו יושבים זה מול זה", הוא אמר, "אתה מרגיש אותי, באפנכם מציע או בלתי מציע. יש קטע של המילים שיזוצאות מפי, אם הן מדברות לביך או לא. ויש קטע שאנו נאחים רק מרגשים... כשהאנחנו בחיים, אנחנו צרכים לזרום עם החיים, לא כל היום להתחכך. להיכנס לעניינים של אייזן פינה אני דוחף אותך ולאיזן פינה אתה דוחף אותך, מי מאייזן יותר חזק. מה זה חשוב?".

דורון מספר שנדרם מהצער של אחיו: "אחרי שפורסמה הידיעה בעיתון (על ההיליך), קיבלתי טלפונים ומסרונים מאנשים המכירים את המשפחה שהיו המומדים. הכל מודר שווה הגיע לפיסים אלה".

אי אפשר להבין את הפעם שלו על זה שאתה מקבל את כל הירושה? "

"יכולתי לד:right את החזי של ישפרא, אך לא עשתית זאת. היתי שלם עם העובדה שהחברה של וرك פרגנט לו כל השניהם. יותר מזה, ניסיתי לעוזר לו בימים שבהם הוא עליון כתובות בעיתונות עם הפסדים גדולים, אך ללא הצלחה. חבל שזו ההתנהלות".

את ההתנהלות רק לוני ביצעה נכון, מנמק לוני בטענה שאחיו השפיע על אם השפעה בלתי הוגנת בעת כתיבת הצעואה, בין היתר בשל הילך רפואי מסוים שעבירה.

דורון, מה אתה אומר על הטענה הזאת? "ההילך, בעקבות ההליך היא חורה לעצמה והיתה עצמאית לחולוין, ויש על עך מסמכים רפואיים. לפחות, הוא מנסה רק להכחיש וירד מادر נמור, דבר שאינו לא עשה, למורות כל מה שקרה או יקרה. לדוגמה, הוא טוען שהוא כתבתי את הצעואה, והוא יוסי גروس – עוז'ד המשפחה, רק חתם עלייה. הרי זה היה".

"לצער לי נמי לא מאמין לי שאני דוקא שכנעתי אותה ההילך (בעניין הצעואה, ה' מ'). אני לא בסכטר אליו ולא הייתי בסכטר אליו. אנחנו פשטו

מאוד שונים, ממש ירlich ומשמש. חבל שהוא חבר ברוך שבחר למרות ניסיונות של עורך הדין של המשפחה להניא אותו מהצער הזה".

עו"ד יוסי מנדרסון, המציג את לוני הרציקוביין, ביקש שלא להציג "לגביה" תיק המתנהל בדلتנים

סגורות בבית משפט למשפחה".

עו"ד בועז קראוס, המציג את דורון הרציקוביין, מסר בתגובה כי לא יתיחס להילכים ובבהירות כי הם יתבררו בבית המשפט ויכרעו בדיון. •

hadasm@globes.co.il

דורון (מימין) ולוני הרציקוביין. מכר המשפחה הופתעו

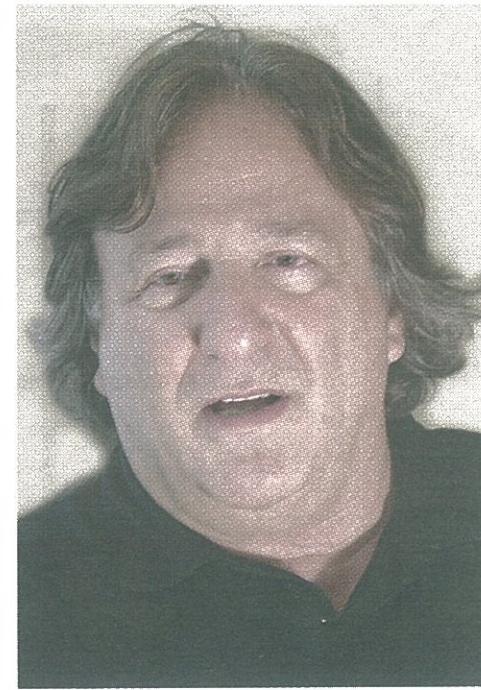
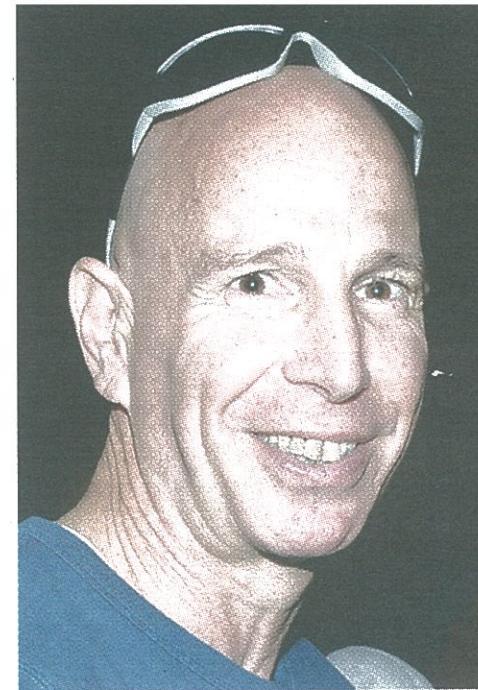
דורון. "וירע לנו"

מנדלסון. לא מתייחס

ברונע. לא נפטר בנסיבות

דורון: "לוני עשה שניים רביות בבודילג' ובזבז שם המון בסף עד למכירה של הקבוצה. אני בכספי קטן לעומתו עשית תרומה משמעותית לקהילה עם הרמת כפה בבדה ביוטר - קבוצה בגבול הרחוק של הפירפה - אילת"

מיליון שקלים (ולבסוף זכה), הוא עמד בתחילת הקשר עם לוני ועם האם. בשלב מסוים בתחילת הפנה אותו לוני לאחיו דורון, והסביר שמאורה נקודה ואלהך דורון מטפל במכירה. לטענתו, כסאלא, הסבירו לו האם ודורון שהטיפול והעבר, שכנו הם עשו על לוני לאחר שדרחה הצעה למכירת הבית בכ-17 מיליון דולר, מבלי שערכו אותם. לאחר המכירה, האם עברה לצלה, סמוך לבתו של לוני, אלא שלפי מכר של המשפחה, הרגישה בורודיה בשכונה. באותה תקופה החתן בשנת בונדו לו שתי בנות – כו"ם בנות חמוץ ושנתים וחצי. המהף בחיי, מספרים המוכרים, הביא גם להתקרכבות שלו לאמו. הוא טיפול בה, העביר אותה לדיר מוגן ובמקביל רכש שני פנטהוויזים צמודים בקריות אונו, אחד לשפחתו ואחד לאמו, כדי שתיהיה קרובה בסופי שבוע. דורון נהג להתבטה, מספרים המוכרים, ש"קיבל" את אימו בחורה. "קיבלת אימה בגיל 55", מאשר דורון, "זה עשה את שנינו מאושרים ומחוכרים עד ליום האחרון".

הוילה בהרצליה

לאחר פטירתו של אב המשפחה, עזבה האם זקלין את הדירה בתל אביב ועברה להתגורר בהרצליה פיתוח, באחד הרחובות היקרים בישראל, רחוב גלי תכלת. הבית, בשטח של כ-400 מטרים רבועים, השתרע על שטח של יותר מ-100, בכו' הראשון לים, וכלל כריכה.

לפני כש שנים נמכר הבית לelianid נבולין, תමורת כ-53 מיליון שקלים, לאחר שהמכורת נאלצה לרדת מהתירדר הראשני שביבה – כ-88 מיליון שקלים. העסקה היקרה לזמןה הטעיר את שוק הנדל"ן המקומי. לימיים, נבולין מכר את הנכס למידען צרפתי. מקרים של המשפחה מספרים כי מתוך התמורה קיבל לוני 35 מיליון שקלים, שהיו ערבות לבנקים בגין חובות שהיה לו. את מכירת הנכס ניהל תחילת לוני, אולם מתביעה שהഗיש מתווך שהיא מעורב בעסקה, ניתן ללמידה משחו על התמורות במשפחה ابوתת תקופה. לפי טענתו של המתווך, אורן טל, שקבע כ-2.2%

לא רוצים מריבות? חילקו את הנכסים עוד בחיים

עו"ד מקי ברנע, שותף מנהל במשידך ברען ושות', עסק בין השאר בהעברת יהושות ונכסים במשפחות בעלות ממון. ברען מסביר כי בישראל אין מגבלה המחייבת מורייש להותיר חלק מהיעיון לילדיו, וזאת בהשוואה למדינות מסוימות בעולם – צרפת למשל – שבן נאסר להידיר לחלוין או מה צדך לששות מי שורצוה להירוש את הונו בדרכך לא שוויונית, ולא רוצча שיתקוטטו על זה בבית המשפט?

"לא ניתןelman סכומים לחלוין, אבל חלוקת הנכסים בחו"ל המוריש הינו דריך מסוימת להקעין את החקוקה מסוות בנכסים (ובעיקור בחברות פעילות), נוצר כרך ורחב למחלוקת עתידית, שעשויות לפגוע אניות בשווי של הנכסים עצם. אם לדוגמה אחיהם מקבלים החקוקה מסוות בחברה, ונדרשים לשבת יחד ליד שולחן הדייטקווון, הדבר עלול להביא לשיתוק של החברה. זאת, גם אם הם לא היו מושככים בינם לביןם רק. מתחזרות שלמות של ניהול החברה, מכירות החברה, הכנסת הדורות הבאים לעובדה בחברה ועוד. לכן, חלוקת נכסים ויצירת אייזונים היא הדבר הנכון. דזוקה במקורה של הרציקוביין נראתה – לפחות בשלב זה – שלא היה בנסיבות, ולא על נכסים פעילים".

עו"ד מקי ברנע, שותף מנהל במשידך ברען ושות', עסק בין השאר בהעברת יהושות ונכסים במשפחות בעלות ממון – בין אם ירושים. כאשר נעשית חלוקה לא שוויונית – בין אם בשל המורייש לאון סכפים ונכסים שניתנו בעבר ובין אם בשל העדפה של אחד הילדים – נוצרים לא פעם סכומים. ברען: "סכומים על עיזובנות אינם נפתרים בקהלות. יוצר' הבעה – המורייש – אינו יכול להזמין ולהתהייב בפני הצדדים הניצים ולהביע את כוונתו (או לתakin אותה). מעבר לה, ישם גם רבדים אמוניינליים עזומים בסכומים כלא, שכן ההתקשרות על העיזובן היא ההזדמנות (לפעמים הרושונה והאהרונה) לבוא חשבון בין הילדים – הבן האהוב וההמודך מול הילד המקופח. במקרים ובמים נדרשת הכרעה שיפוטית לפני שיש סוף לסכום".

זה קורה יותר אצל העשירות? "הסכומים אצל בעלי הממו זוכים להשיפה תקשורתית רבה יותר. גם גודל ה'קופה' שבמחלקה משפייע על עצמתה הסכום ועל נכסים הצדדים להתכתש (ולמן את שבר טוחתם של עורך דין). זה יוצר את הרושם שסכום בסכומים כאלה